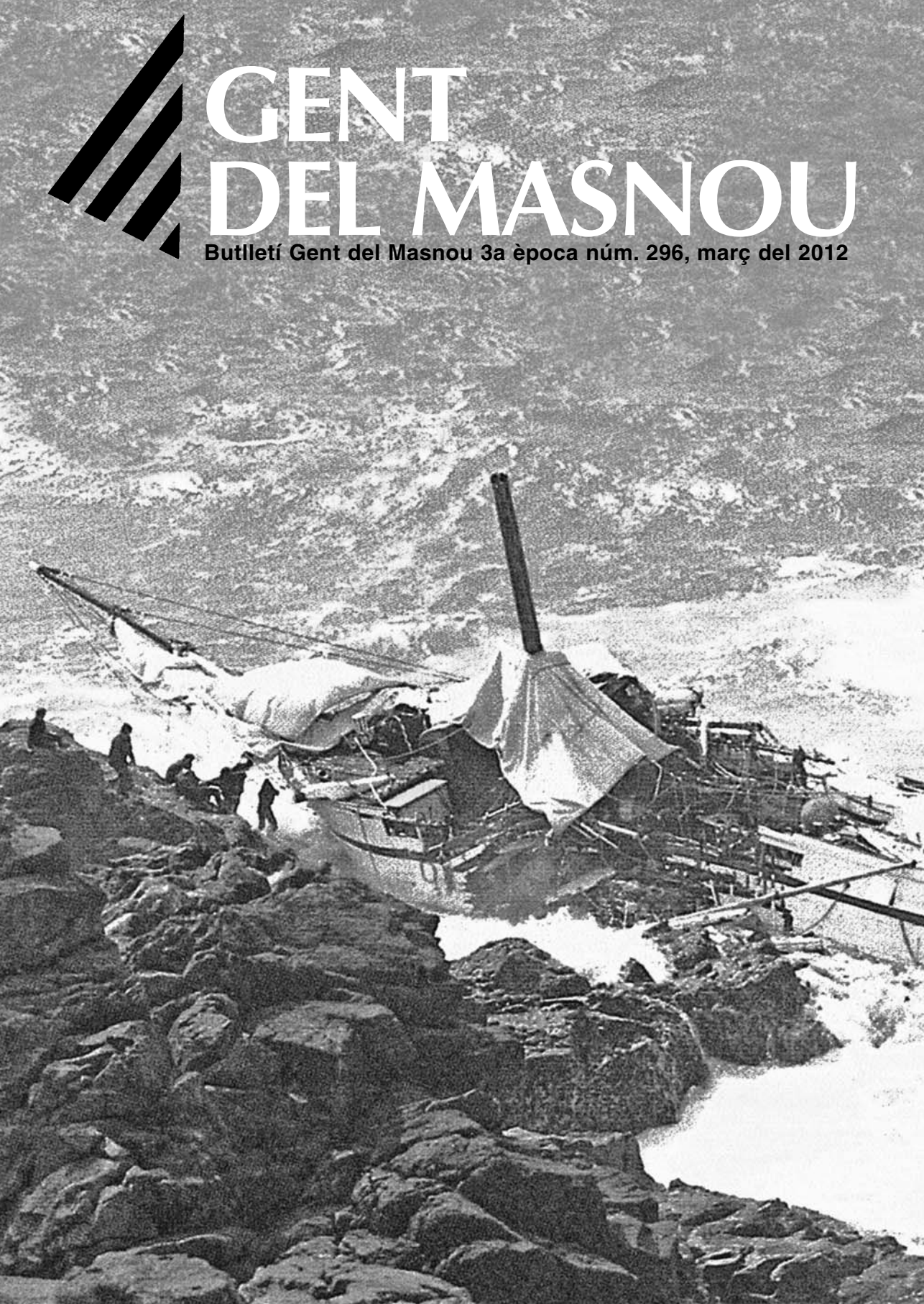

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 296, març del 2012

C	A	N
R	A	C

Tenim bacallà per cuinar i cuinat.
També tot el que necessiteu
per cuinar les vostres receptes.

www.canrac.com
Mestres Villà, 101· 93 5516 64

Mercaservei

Fruites i Verdures
SERVEI A DOMICILI

Fontanills, 59 Tel 93 555 32 32 El Masnou

QUARESMA DEL 22 DE FEBRER AL 7 D'ABRIL

FRUITES I VERDURES
Comandes a domicili
Collita pròpia
93 540 03 52
Mercat Municipal

CARNISSERIA

Can Ventura

Romà Fabra, 18
93 555 73 95
El Masnou

VEDELLA - XAI - PORC - POLLASTRE - EMBOTTITS

TALLERS MASNOU
1923-2012

Exposició i venda:
Àngel Guimerà, 14.
Taller: Puerto Rico, 28
93 540 31 57 el Masnou

Genis Oliveras

Tallers Masnou. 89 anys al seu servei

Comunitat Parroquial del Masnou

Reobertura de l'Església de Sant Pere

Diumenge 18 de març del 2012 a les 12 del migdia

Missa Solemne presidida pel cardenal-arquebisbe de Barcelona
Lluís Martínez Sistach

Després de descobrir que l'església parroquial de Sant Pere patia greus patologies estructurals es va haver de tancar al culte durant un any i mig per poder dur a terme les obres necessàries, aprofitant també per fer obres de rehabilitació de la rosassa, la façana, canviar el terra i pintar. Des de la Comunitat volem celebrar la reobertura de la nostra església amb una Missa solemne. Ens adrecem a tu per convidar-te a la celebració litúrgica, que vol ser alhora un acte d'acció de gràcies a Déu i a totes les persones que hi col·laboren.

Esperant comptar amb la teva assistència, et saluda ben cordialment,

Felip-Juli Rodríguez Piñel,
rector

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Naufragi del Maria Sumpsta a la costa de Cornualla, Anglaterra, el 1995.

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primeríssim

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE SOCIS 2012

22 D'ABRIL A LES 12 DEL MIGDIA A GENT DEL MASNOU

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretària de l'Associació.

Més informació a GDM

AVÍS IMPORTANT

DEL 25 DE FEBRER AL 6 D'ABRIL

PODEU VEURE L'EXPOSICIÓ

21 ARTISTES MASNOVINS, EN LA VI MOSTRA D'ART EN DIFERENTS VESSANTS.

EN ELS VINT-I-TRES ANYS QUE FA QUE ES VA OBRIR LA NOSTRA SALA D'ART, MAI, 21 ARTISTES LOCALS HAVIEN EXPOSAT JUNTS AL MASNOU.

NO US LA PERDEU. OBSERVEU-LA AMB DETENIMENT. ESCRUTEU-LA, FINS I TOT EN CLAU ESOTÈRICA, JA QUE LA COL·LOCACIÓ DELS AUTORS, ELS TÍTOLS DE LES OBRES, ETC. HI PODEN DONAR PEU.

VOCALIA DE CULTURA

Editorial

DESPRÉS DEL CARNAVAL FESTIU

No fa gaires dies la moguda desenfadada i l'enrenou de les desfilades omplien els carrers d'algunes poblacions i ciutats de casa nostra amb coloraines, percussió i gustos importats d'altres indrets força llunyans, que la globalització ha escampat pertot arreu com una ventada de quaresma. Comparses, muntanyes de paperets, perruques de tots colors, vestits sofisticats, lluentons, ballaruca i mam a dojo. En altres nivells més casolans també hem pogut veure la canalla d'escoles i llars d'infants, acompanyats dels respectius professors, disfressats de cap a peus i amb cares de circumstàncies, i també dependents i dependents de mercats i comerços amb nassos de pallaso i d'altres afegitons per alegrar i estimular les vendes. Així doncs, un any més, l'arribada del carnaval o carnestoltes ha servit per capgirar alguns dels esquemes que ens acompanyen en la vida quotidiana, bo i deixant aflorar aquella mica de bogeria o rauxa que, amb més o menys grau, portem a dins, i també ha estat com una mena de bàlsam o teràpia individual o de grup per apaiagar, ni que sigui temporalment, la mala lluna i la incertesa que campa pel damunt dels nostres caps.

Deixat enrere, doncs, el miratge del carnaval festiu i multicolor, aterrem de bell nou a la crua realitat de cada dia, la dels vestits de diari, la d'arribar a final de mes, la de les retallades, la de l'espectacle carnavalesc de color gris tirant a negre que temps ha ens acompanya en forma de crisi. En l'editorial d'aquest butlletí corresponent al mes de març del 2009, ara fa tres anys, deixàvem anar:

La paraula crisi s'ha incorporat de ple en el nostre caminar de cada dia i apareix, més sovint del que voldríem, a les converses de carrer, als titulars i articles dels mitjans de comunicació, a les tertúlies periodístiques i sobretot a taula, a taula de les cases quan els pares tornen a cantar aquella vella i oblidada lletania: "Fill, no deixis res al plat, que tot val diners..."

Tres llarguissims anys han passat d'ençà d'aquelles apreciacions i ens preguntem si han canviat gaire les coses? Tristament les notícies no són gens afalagadores: els informes de Càritas (per basar-nos en un dels mitjans més solvents de pràctiques solidàries) són cada cop més alarmants a causa de la creixent demanda d'ajut social, especialment per a la cobertura d'aliments bàsics, desnonaments i pagament de subministres de la llar. Indicadors claríssims que la pobresa s'està instal·lant cada cop més a prop i no només en la soferta capa social de la immigració. Tornant a furgar en l'esmentat editorial del mes de març del 2009, referem el darrer paràgraf que aleshores apuntàvem:

Ens preguntem si, tot i la importància de la crisi econòmica, que esgarrapa i empobreix especialment els més febles de la societat, no devem estar immersos en una crisi encara més greu de dirigents, polítics i empresaris d'alt standing, que semblen haver perdut el nord al mig de la tempesta que ells mateixos han propiciat, instal·lats als llimbs de la ignorància?

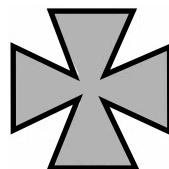
Avui, tres anys més tard i a la vista dels magres resultats, amb més vehemència ens tornem a fer la mateixa pregunta.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
IN MEMÒRIA <i>Fidel Amat</i> per Esteve Pujol i Pons.....	6
LA PUNTA DE LA LLENGUA per Esteve Pujol i Pons.....	6
CARNESTOLTES AL CARRER per Joan Maresme Duran.....	7
CAL QUE ALGÚ AGAFI EL TIMÓ per Joan Camps.....	8
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	9
ARRAN DE SÒL per Pledebut.....	12
CRÒNIQUES.....	13
TEATRE CAPITAL per Rosa M Isart.....	14
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	14
LES NOSTRES FAMÍLIES D'AVUI per Aleix Ripol.....	15
LA CUINA DE L'ANTÒNIA per El Cullerot.....	22

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Març 2012

1	dijous	Fàbregas
2	divendres	Viayna C
3	dissabte	Dominguez
4	diumenge	Dominguez
5	dilluns	Aymar
6	dimarts	Riera
7	dimecres	Fàbregas
8	dijous	Viayna C
9	divendres	Dominguez
10	dissabte	Ocata
11	diumenge	Ocata
12	dilluns	Riera
13	dimarts	Fàbregas
14	dimecres	Viayna C
15	dijous	Dominguez
16	divendres	Fàbregas
17	dissabte	Aymar
18	diumenge	Aymar
<small>Sant Josep</small> 19	dilluns	Fàbregas
20	dimarts	Riera
21	dimecres	Dominguez
22	dijous	Aymar
23	divendres	Ocata
24	dissabte	Viayna C
25	diumenge	Viayna C
26	dilluns	Riera
27	dimarts	Dominguez
28	dimecres	Aymar

29	dijous	Ocata
30	divendres	Viayna C
31	dissabte	Fàbregas

— Abril 12 —

1	diumenge	Fàbregas
2	dilluns	Dominguez
3	dimarts	Aymar
4	dimecres	Ocata
5	dijous	Riera
6	divendres	Riera
7	dissabte	Riera
8	diumenge	Riera
9	dilluns	Riera
10	dimarts	Ocata
11	dimecres	Fàbregas
12	dijous	Aymar
13	divendres	Viayna C
14	dissabte	Dominguez
15	diumenge	Dominguez
16	dilluns	Ocata
17	dimarts	Riera
18	dimecres	Fàbregas

Setmana Santa

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9:30 del matí a 9:30 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o c r e c f a n t à s t i c a p a s s a t a m b l ' a d o r a d a r c o l l a n o b e r t a c o l l a n o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran amb el nom i cognoms** de l'autor o inicials. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

MIQUEL LLUCH I MUJAL

Fa poc em van donar la notícia de la seva mort, encara que la malaltia que arrossegava des de feia temps ja havia malmès la seva qualitat de vida.

Masnoví de sempre, bon boletaire i gran ballador de sardanes.

Home agradable, senzill i de tracte amable i cordial. Quants anys que ens hem vist, quants cops que l'hem fet petar. El vaig conèixer quan jo era jove a la cala dels pescadors. Sempre tenia una cosa agradable per dir-te, mai no et renyava. Però no durem per sempre; la vida és així i, fins que no se'n van, els qui estimem no sabem com els trobarem a faltar.

A tu, Miquel, et trobarà a faltar molta gent; jo en seré un. De fet això és tot el que pot deixar una persona en aquest món, el bon o mal record. Gràcies per la teva amistat durant tots aquests anys

LI.V.M

La família vol agrair molt sincerament totes les mostres de condol i amistat rebudes de tots els seus amics.

Moltes gràcies

ENHORABONA

Vull exposar un fet que és de lloar. Era el dissabte 4 de febrer de 2012, 9 del matí i un fred que pela. Surto de casa per anar a buscar el pa i, arribant a la

plaça dels Cavallets, em trobo una colla de gent que estava traginant sorra amb unes galledes i a cop de pala. Resulta que el pati del col·legi Ocata s'ha quedat sense sorra i una colla de pares han decidit que, vist que no hi ha ni un €, siguin ells els qui solucionin el problema i els nens puguin jugar al pati. Però a més a més que aquest fet ja és remarcable, entre els pares hi havia el Sr. Alcalde i diversos regidors donant un cop de mà. He pensat, si no s'hagués perdut l'esperit de col·laboració, en lloc de subcontractar a empreses foranes totes les petites (o grans) solucions, potser (i dic potser) les coses ens haurien anat molt millor, com a societat, com a poble i com a País. Els qui encara no han perdut el seu esperit d'ajudar el proïsme, en poden estar orgullosos, però els qui ara s'hi poden afegir... segur que n'estaran; a més crec que és un fet que s'ha de fer públic.

Felicitats a tots plegats.

Pere Compañó i Fibla

EL DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT RECTIFICA "TEMPORALMENT"

Hem tingut coneixement que el Departament d'Ensenyament ha rectificat temporalment i parcialment la seva decisió i que, per tant, mantindrà una oferta de 8 grups de 1r d'ESO al

Masnou per al curs vinent (2012-2013), a l'espera del que passi amb la preinscripció. En canvi, no ha donat cap garantia respecte a no incrementar la ràtio a P3 si, tal i com indiquen els números, la demanda de places supera l'oferta de 250. La informació no ens ha arribat des del govern municipal, que, per dir-ho suaument, no ha tingut l'elegància d'informar d'aquest canvi els grups municipals que no formem part del govern, ignorant que la moció que es va aprovar exigint al Departament la rectificació va comptar amb el suport de tots nosaltres.

És realment trist que en temes com aquests, en els quals l'oposició posa per davant els interessos del municipi, el govern actuï amb aquest menyspreu envers nosaltres i, per tant, creiem que cal denunciar aquesta actitud.

És també trist que la resposta del Departament s'hagi conegut, tal i com consta al web municipal, mitjançant una trucada telefònica. Aquesta és una mostra més de la consideració que té l'actual govern de la Generalitat envers els Ajuntaments de Catalunya, ja que a demandes expressades per escrit pel conjunt del consistori respon amb trucades telefòniques.

ICV-EUiA es congratula de la rectificació del Departament d'Ensenyament i es compromet a continuar tre-

ballant pel manteniment de la qualitat de l'ensenyament al nostre municipi.

ICV-EUiA felicita els veritables protagonistes de la rectificació, els membres de la Coordinadora d'AMPA, que amb el suport del Consell Escolar Municipal i del conjunt del consistori, han aconseguit el que no ha estat capaç d'aconseguir el govern municipal, reunir-se amb representants del Departament i fer que rectifiquin.

Enhorabona i no baixem la guàrdia!

Màxim Fàbregas i Añaños
Portaveu Grup Municipal
ICV-EuiA

CORREUS

Què passa amb Correus?

Primer cas. Deu dies abans de Nadal vaig enviar les felicitacions. Tres dies després havien arribat a tots els amics de fora del poble. En canvi, les del poble del Masnou les van rebre quinze dies després de les festes.

Segon cas. Vaig rebre un avís oficial de Correus amb dos dies de temps per anar a recollir-lo. Vam anar-hi tan aviat com vam poder. Cosa inútil: aquest cop havien estat tan "diligents" que ja l'havien retornat perquè feia vint-i-quatre hores que havia caducat el termini de retirada.

Les oficines de Correus del Masnou no crec que siguin les més eficients del Maresme.

Montserrat Valdeperas Roig

VISITA AL MNAC

El dissabte **21 d'abril**, organitzem una **visita guiada** (art romànic) al MNAC, situat a Barcelona (Montjuïc). Grup mínim de 24 persones. Intentarem anar-hi amb cotxes propis.

Preu socis, 10 €. Inscripció a GDM de 6 a 2/4 de 9 vespre
Vocalia Recreativa

In memòriam

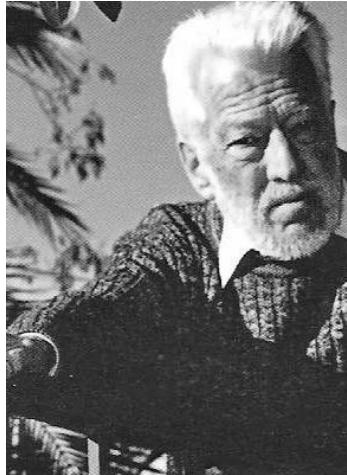
FIDEL AMAT (1938-2012) un masnoví argentí

Per Esteve Pujol i Pons

Ell deia que tenia el cor molt fumut; el que li passava era que el tenia dividit entre Argentina i Catalunya, entre Buenos Aires i el Masnou.

Psicòleg, professor de psicologia, doctor en ciències penals, risoterapeuta, subsecretari d'estat de la Lluita contra la Droga de l'estat de Buenos Aires; estava acabant un màster en criminologia a la Universitat de Barcelona; devia ser-ne un bon alumne perquè no sempre estava d'acord amb les tesis dels mestres; em consta; ja havia cursat dos màsters més. Era, doncs, un home a qui agrada va d'estudiar, com és evident.

D'una vida atrafegada i atzarosa, barreja de savi i d'aventurer, de filòsof sentimental i d'improvisador per viure, de cantant de tangos i de música clàssica, ceramista, analista clínic, especier, voluntari de la Creu Roja... Àrbitre d'esgrima de la Federació Catalana en categoria d'espasa! Fidel Amat era tot ell una mescla personalitzada d'influències i vivèn-

cies molt diverses. Havent-lo conegut, a ell, entenc què vol dir una persona poli-facètica, polièdrica.

L'any 1938 havia nascut a Barcelona, de família paterna catalana i valenciana i de mare argentina. Emigren tots a l'Argentina el 1942 i allí n'hi passen de verdes i de madures... i de tots colors. Després de viure-hi seixanta anys, en fa dotze que va tornar a Catalunya amb part de la seva família; primer van viure a Montgat i després, per circumstàncies familiars doloroses, es va haver d'aixoplugar a casa d'uns parents al

Masnou. Va conèixer *Gent del Masnou*; el 2007 hi va fer una conferència sobre la teràpia del riure. i aviat va venir a cantar a la *Coral Xabec*. Gaudia de l'amistat que els cantaires li mostràvem i ens la tornava amb senzillesa, amb agraïment sincer. Quan te'l trobaves pel Camí Ral, podies fer-la petar una estoneta. La salut li va empitjorar; li costava de remuntar l'estat d'ànim progressivament decaïgut. Gaspar Hernández, conegut periodista i director de programes d'ajuda psicològica a *Catalunya Ràdio*, el va animar a deixar per escrit el record de les vicissituds innumbrables de la seva vida; li'n va fer cas i va escriure *Gracias a la vida. Cuatro muertes y ningún entierro* (Ediciones La Tempestad. Barcelona, 2010). El títol ja és prou eloqüent: quatre vegades a la seva vida es va encarar a una mort imminent i se'n va alliberar de forma inesperada.

A la fi de la tardor passada havia tornat a l'Argentina per veure els fills que hi havia deixat; ja no n'ha pogut tornar. Hi va trobar la cinquena mort. Aquesta vegada el cor ja no va guanyar la partida.

Reposa en pau, amic Fidel. Després de la teva vida tan agitada, ja era hora de descansar plàcidament. No te'ns deu saber avenir de tanta tranquil·litat.

La punta de la llengua (33)

Per Esteve Pujol i Pons

Puntualitzem alguns detalls sobre l'ús de l'anomenat article personal davant dels noms propis: **en/el na/la (n'/l')**.

En català podem dir i escriure: **en** Miquel, **en** Josep, **n'**Antoni, **n'**Esteve, **n'**Andreu, **na** Rosa, **na** Montserrat, **na** Maria, **n'**Anna, **n'**Eulàlia... al costat de: **el** Miquel, **el** Josep, **l'**Antoni, **l'**Esteve, **l'**Andreu, **la** Rosa, **la** Montserrat, **la** Maria, **l'**Anna, **l'**Eulàlia... Tot això és ben correcte. si bé en depèn dels llocs un ús més corrent o més escàs o gairebé nul; al País Valencià no es fa servir mai.

Però sobretot és normal de fer servir l'article **en** davant d'un nom masculí començat per consonant: **en** Pere, **en** Ramon... –però ens estimem més **l'**Eduard, **l'**Oriol... Davant d'un nom femení és molt estrany de sentir **na/n'**: no acostumem a dir ni **na** Mar ni **na** Teresa ni **n'**Adela ni **n'**Aurora..., sinó **la** Mar, **la** Teresa, **l'**Adela, **l'**Aurora...

Hi ha uns altres articles personals anomenats de respecte: **En**, **N'**, **Na**, **N'** començats **sempre** amb majúscula i que són un tractament de respecte –equivalents al Don i al Doña en castellà–; per tant el seu ús està restringit als mateixos casos en què diríem Don o Doña: **En** Pere el Gran, **En** Jaume el Dissortat, **N'**Hug de Mataplana, **N'**Albert de Sicília, **Na** Maria de Montpeller, **N'**Adelaida de Sant Joan... i quan ens ho volen posar a l'esquela o en un menú de casament o en una invitació de categoria: **En** Josep Coll i Nebot, **N'**Evarist Roca i Fillol, **Na** Mariana Puig i Canal, **N'**Agnès Riucorb i Pagès... Ja veieu que cal emprar la forma apostrofada davant de vocal, tant en masculí com en femení (oi que potser heu anat a Castellar de **N'**Hug?).

Una observació: no és pas gens elegant de fer servir l'article personal (en/el, na/la, n'/l') davant del nom d'una persona famosa com a escriptor, polític, científic, artista... ja que resulta un tractament massa familiar, massa xaró. Per tant evitem de dir i sobretot d'escriure **en/el** Jacint Verdager (sinó Jacint Verdager), **en/el** Joan Maragall (sinó Joan Maragall), **en/el** Jordi Pujol (sinó Jordi Pujol), **en/el** Joan Oró (sinó Joan Oró), **n'/l'**Antoni Gaudí (sinó Antoni Gaudí), **en/el** Benet XVI (sinó Benet XVI), **en/el** Moisès Broggi (sinó Moisès Broggi), **n'/l'**Artur Mas (sinó Artur Mas)...

Carnestoltes al carrer

Per Joan Maresma Duran

Sembla ser que el carnestoltes té el seu origen en unes festes paganes en honor del déu *Bacus*, el déu del vi. A principis de l'Edat Mitjana, a partir del llatí vulgar, tenim l'expressió *carnelevare*, que vol dir "abandonar la carn" i és aquesta la prescripció obligatòria durant els divendres de *Quaresma*. Posteriorment va sorgir una altra etimologia, la paraula italiana *carnevale*, que significa l'època en la qual es pot menjar carn. I la característica en comú del carnestoltes és la de ser un període de permissivitat i cert descontrol. Tot això ho acabo de llegir a la *Wikipedia*... I aneu a saber si és veritat...

Aquests dies de Carnestoltes a Rio sí que han estat de molta permissivitat i més descontrol. El dissabte dia 18 de febrer vam estar a un *bloco* (seria més o menys com una *comparsa*) al barri bohemí de *Santa Teresa*. Ben interessant. La gent es va comportar, va riure i ballar, disfresses curioses, molta cervesa i bon ambient.

Després vam anar a dinar amb música de la bona: *sambes* ben antics i força ben tocats. No m'agrada dinar escoltant música (quan menjo m'agrada escoltar el que pugui dir la gent, per exemple, i amb la música era impossible), però reconec que la banda del restaurant ho va fer prou bé. I després de dinar vam estar pel centre de la ciutat. Al matí havia estat al centre el *bloco Bola Preta* i havia aconseguit un *rècord guinness*: reunir més de dos milions i mig de persones. I a la tarda, quan ja molt del personal havia escampat la boira, era possible veure l'estat d'alguns carrers ens els quals la brigada de neteja de l'ajuntament no havia aconseguit acabar la seva feina: llaunes i envasos per terra, papers, trossos de disfresses, plomes, cartons, alguna xanqueta perduda, aigua bruta de procedència dubtosa... En fi, un caos.

L'endemà, el diumenge dia 19, ens vam llevar de bon matí per tornar al centre de la ciutat i gaudir del *bloco Boitatá*. El metro de Rio aquests dies

va funcionar les 24 hores... I només entrar als vagons a l'estació de *Copacabana* l'espectacle era similar al de la tarda anterior, però a menor escala: la brutícia del metro era espantosa. I a l'arribar al centre de la ciutat, en alguns racons la ferum de pixums era insuportable.

El *bloco* del centre em va semblar divertit. Al principi no hi havia gaire gent i es podia ballar seguint una música no gaire mal tocada. Fins i tot conversar, moure's, ballar, veure famílies amb infants... A mesura que el temps passava, no obstant, la multitud va anar omplint de gom a gom la *Praça XV* i vam haver de deixar-ho córrer.

I després de dinar, tothom cap a casa i Déu a la de tots. El temps, sortosament, va acompanyar el carnestoltes aquest any. No hi va haver pluja —és ara a l'estiu quan toca que plougi— i els dies van ser de calor més que intensa.

Dilluns i dimarts, res de res. Ja en vam tenir prou d'empentes durant aquest any...

I el carnestoltes no va acabar amb el dimecres de cendra... Els *blocos* van seguir dimecres, dijous, divendres i el cap de setmana del 25 i 26 de febrer...

Em va sorprendre la gran quantitat de gent amb ganes de sortir, de beure, de disfressar-se, de passar-ho bé. I tot això em sembla fantàstic. Tot i així, molts d'aquests eren uns porcs, que no cuiden gens la neteja dels carrers,

que són de tots. I, si tenen ganes de fer uns orins, doncs s'abaixen les calces i cap problema, i això que aquest any l'ajuntament havia col·locat un munt dels anomenats *banheiros químicos*... que no van donar l'abast davant d'aquestes quantitats indigestes d'al·cohol... I també em va sorprendre la quantitat de gent que volia guanyar uns diners venent cerveses i refrescs i perruques i entrepans... Molta, molta feina informal al carrer, lluny del glamur del *sambòdrom*...

P.D. I aquests dies, nova reunió a Brussel·les. El món no s'agafa seriosament el carnestoltes i tot segueix funcionant... Un altre acord que permet més diners per a la meua estimada Grècia... I llegeixo que el país, el 2020, tindrà un deute del 129% del PIB. I exigien el 120%. I van acordar el 125%... I quina és la diferència? Qualsevol d'aquests números em sembla absurdament alt... I parlem de 8 anys... Algú m'ho pot explicar?

CAL QUE ALGÚ AGAFI EL TIMÓ

Per Joan Camps i Ortiz

Havia començat aquest article amb el títol *Salvar els mobles* amb el sentiment de no poder pagar la hipoteca ni poder vendre la casa per anar de lloguer. Una metàfora davant la meua incapacitat de no poder exercir de català a Catalunya. Un intent d'empaquetar el meu mobiliari mental i deixar-lo en un guardamobles imaginari amb l'absurda il·lusió de conservar-hi allò més íntim necessari per a la meua existència i buscar-me un lloc d'exili, encara que sigui petit, lluny i isolat on recuperar el decorat exclusiu del meu pensament i, una vegada tancat en aquest mena de compartiment estanc més petit que una cel·la de garjola, fer-me la il·lusió de tornar a sentir-me un home lliure. En arribar en aquest cul de sac, la meua inspiració se m'ha quedat ferma i m'ha obligat a deixar-ho córrer i anar-me'n a dormir. Sortosament els matins, si dormo a mitja vigília, són el millor moment de retrobar la capacitat mínima d'assolir el rumb d'alguna ressenya o d'algun relat emergit del meu subconscient, que quasi sempre em dona prou rotllo per omplir un parell de quartilles. Però, en mirar la meua agenda d'avui, diumenge 19 de febrer, m'adono que just a dos quarts de dotze volia assistir a la presentació que es fa al Masnou de l'Assemblea Nacional Catalana.

Dit i fet, temps just per dutxar-me, fer un mos i amb un cop de bicicleta baixada avall per ser-hi puntual, com a mi m'agrada. D'un tret podré matar dos pardals "penso": dels tres ponents —en Julià Carbonell, na Patricia Gabancho i en Jordi Roig— alguna cosa nova segur que jo aprendré i, per definició, alguna cosa en podré dir.

Ja havent dinat, torno a ser davant de l'ordinador i amb els apunts que he pres m'adono que, pel que fa a la hipoteca d'usura i els lloguers abusius pels comptadors que constitucionalment ens obliga a l'estat espanyol com si fóssim l'última colònia que els queda, en els propers cent anys la Generalitat de Catalunya no podrà fer

front als interessos que genera pagar el préstec permanent que la banca privada subvencionada amb els impostos dels catalans ens cedirà amb actitud de caritat cristiana i amb el beneplàcit del govern de torn apositat a l'altiplà del quilòmetre zero. "Això sí que no té remei, Sanxol!" que diria el Quixot "aquesta vegada no hem topat amb l'església, però hem xocat de lloros amb la banca!" De totes les humiliacions: estatut, tribunals constitucional i suprem, rodalies, aeroport, comunicació portuària, corredor central preferent al Mediterrani, escola en català, imposició de bandera i espoli gasiu del nostre producte interior brut ja n'hem fet massa clixés i, en lloc de rebel·lar-nos de tan escandalós abús, ens hi rebolquem com masoquistes en la cambra de tortura dissenyada a l'estil genuïnament franquista per l'estat espanyol.

Si havent passat vint mesos de la manifestació on amb el suport de la majoria dels partits polítics representats al (excepte el i), així com també dels i prop de 1.600 entitats aclamàvem amb una sola veu "SOM UNA NACIÓ! Nosaltres Decidim", no hem sabut aprofitar l'oportunitat i, en lloc de plantar-nos, hem preferit el tràngol transcendental de preguntar-nos "després del 10 juliol del 2010, ara què?" Doncs, evidentment, això vol dir que havent assolit la màxima glòria hem badat i hem perdut el nord quan teníem el millor vent a favor.

Em sembla molt bé l'esforç del volun-

tariat que va arriscar el model d'Arenys de Munt fins a la mostra de Barcelona i que ara, aprofitant bona part de la seva estructura, empeny l'ambiciós projecte de l'Assemblea Nacional Catalana, que alguna cosa suma, evidentment! Però en la millor de les expectatives, em pregunto amb greu pessimisme si estem millor o pitjor que estàvem el dia 11 de juliol del 2010. Si no podem mostrar un balanç positiu vol dir que hem malbaratat vint mesos colpejant amb pals de cec, negant-nos a nosaltres mateixos, en bona part per covardia, l'evidència d'un diagnòstic clar i net que demanava quiròfan, i ara, havent retardat la intervenció, tenim la Nació en un tercer estadi, en un Estat del potser mai no en serà, vull dir entrampats en el centralisme espanyol amb danys irreversibles.

Aquesta Nació nostra, si és que hi creiem, necessita amb urgència un liderat que, en lloc de promoure cada setmana i a cada cantonada una nova plataforma independentista, remogui la societat civil assumint la sensibilitat dels votants veritablement nacionalistes, que n'hi ha a CiU, al PSC, a l'ERC, a SI i probablement a ICV-EU i A, i per què no? al PPC i el C's, que també saben de números, la qual cosa s'ha de fer amb energia i decisió, oblidant les vel·leïtats d'en Mas amb la Sánchez-Camacho i prescindint definitivament de tot allò que fa tuf de col·lisió d'interessos o de partidisme polític.

Històries de la vila

Per Joan Muray

(1) NAUFRAGIS... de la nostra marina de vela (1854-1995)

Al llarg dels segles XVIII i XX, època de la nostra marina mercant de vela, tot i ser el segle XIX que podem anomenar "l'època daurada", hi va haver molts naufragis, però no els tenim registrats, només alguns, entre ells els que seguixen, que ho foren per diferents autors (1); són els que podem oferir.

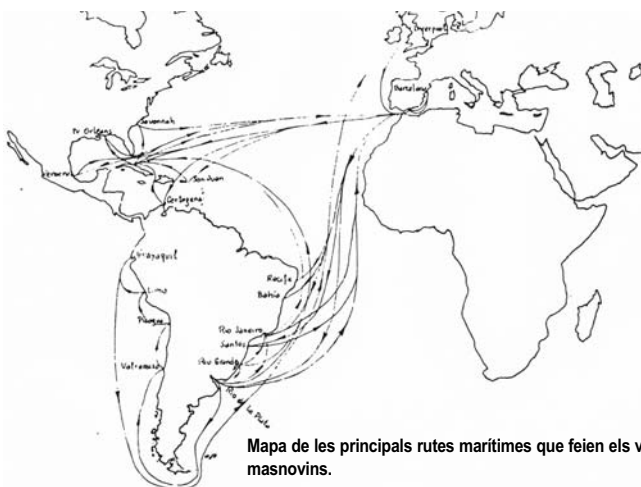
Aquest tema, tot i que en algun cas en concret (2) s'ha tocat, no s'havia fet així globalment. Fou després de llegir el llibret d'una conferència sobre els naufragis en general (3) que vaig començar la recerca dels nostres.

Van del període entre els anys 1854 i 1923, tot i haver-n'hi un de més tardà, l'any 1995, el del darrer vaixell masnoví en actiu, que va navegar fins a aquest any. Era el veler més antic del món. El gruix d'aquests naufragis és, per tant, a l'entorn d'uns seixanta anys, durant els quals els naufragis foren prop de setanta, fet que ens dona en aquell període més d'un naufragi per any, més el darrer. Càlcul que, si fos igual per a tot el període mariner del Masnou, ens donaria una xifra força gruixuda, per desgràcia.

Vegem, però, els que hem pogut constatar. Els hem posat per ordre cronològic. D'alguns, en sabem els fets més rellevants; en canvi, d'altres, només se'n sap l'any i el nom del capità que el comandava. Les dades que posem van per aquest ordre: any del naufragi, nom del vaixell i/o del capità (si aquest porta un interrogant al darrere del nom, vol dir que no se'n sap el motiu familiar), dades del capità (amb el motiu entre cometes) i l'explicació que se'n té, del naufragi. També hi trobareu uns quants noms de capitans, sense cap més explicació; aquests són capitans que patiren naufragi, però no se'n sap res més. Són els següents:

1854 – Capità Fèlix SENSAT i MARISTANY (?)

Només se'n sap la data del naufragi i el nom del capità, però no el del vaixell.

Mapa de les principals rutes marítimes que feien els vaixells masnovins.

1863 – NUMANTINA (pollacra goleta) Capità Jeroni Millet "Caballu" (el Masnou 1815-alta mar 1863)

Va naufragar en aigües de les Illes Canàries per causa d'un cicló; hi van morir el capità i els onze homes de la tripulació, ja que en trobaren les restes escampades.

1863 – DECIDIDA (pollacra goleta) Capità Josep Millet i Pagès "Xiquet" (el Masnou ? - ?)

El naufragi fou a les Boques de l'Ebre a causa de la boira. Es van salvar el capità i els deu tripulants.

1863 – MADRONA (pollacra goleta) Capità Josep Alsina (?)

1863 – Capità Pere MARISTANY "Derri" Només se'n sap el nom del capità.

1864 – JACINTA (pollacra goleta)

Capità Josep Coll "Panyutes" (el Masnou 1824-alta mar 1864)

Havia sortit del port cubà de Matanzas via La Corunya, i mai més no se'n va tenir notícia. Van morir el capità i els deu homes que formaven la tripulació.

1865 – VALENCITA (pollacra goleta) Capità Josep Bertran "Muley Abbas" (el Masnou 1822-alta mar 1865)

El naufragi fou al Cap Espartei (Marroc), a l'estret de Gibraltar. Hi deurien morir tots els tripulants, tot i no tenir-ne cons-

Naufragi del Maria Sumpta a les costes de Cornualla el 1995

tància, però sí de la mort del seu capità, d'aquí la deducció que en fem.

1866 – PAQUETE DE MANZANILLO - abans Rosita- (pollacra goleta)

Capità Isidre Bertran “Groc” (el Masnou 1833-alta mar 1866)

Igual que l'anterior, havia sortit de Cuba; però, si al primer viatge va sortir de Manzanillo, ara ho féu de Cienfuegos, via Barcelona, i se'n va perdre totalment el rastre. Van morir el capità, de 33 anys, i deu tripulants.

1866 – ARDILLA (pollacra goleta)

Capità Jaume Ferrer (?)

El naufragi fou a les Illes de Cap Verd (Atlàntic), i foren salvats tots els tripulants per un altre vaixell.

1866 ? – MADRONA (pollacra goleta)

Capità Josep Alsina (?)

Es va perdre a la mateixa entrada del port de Mobile (EEUU), amb el pràctic i tot a bord; tots se salvaren.

1866 – ENCANTADORA (pollacra goleta) Capità Josep Pla (?)

Es va perdre al Cap de Gata (Andalusia) per un fort temporal; se salvaren el capità i els onze tripulants.

1866 – DOROTEA (pollacra) Capità Josep Ferrer (?)

La va enfonsar un vaixell de guerra de Xile, en guerra amb l'estat espanyol. Fou davant de les costes del Brasil. El capità i els onze tripulants foren fets presoners.

1866 – Capità Jeroni MARISTANY “Cavalleria”

1866 – Capità Gabriel SALA i OLIVER “Salvador”

1867 – PRÓCER (bergantí goleta)

Capità Mateu Millet (?)

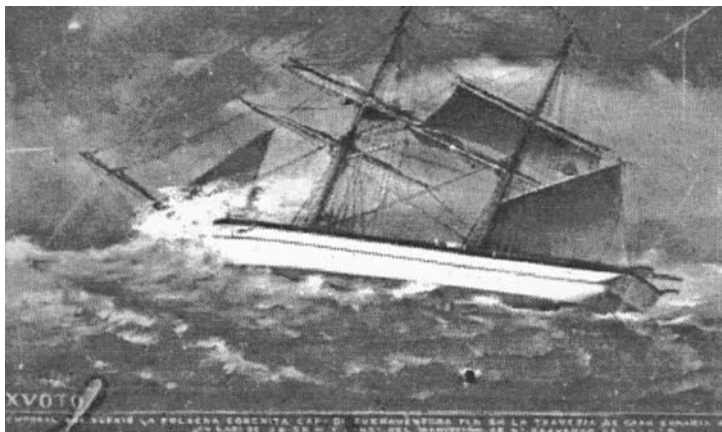
El naufragi va ocórrer a l'entrada de Matanzas (Cuba) per un temporal. Es varen salvar tots.

1867 - DOCTOR CRUXENT (fragata)

Capità Josep Sensat

“Martra” (el Masnou 1845-alta mar 1867)

Va naufragar al *Banco Ortíz*, del Riu de la Plata (Argentina), però se salvaren el

Exvot d'un naufragi a l'ermita de la Mare de Déu de la Cisa a Premià de Mar

capità i els vint-i-quatre tripulants.

1867 – Capità Ramon POCH i ESTAPÉ “Nano”

1868 – PERLA (pollacra)

Capità Marià Estapè “Patori” (el Masnou 1824-alta mar 1868)

Naufragar a les Antilles , a l'Anegada, es salvar el capità i els dotze tripulants.

1868–Cptà Andreu BERTRAN “Gerro”

1868–Capità Isidre FÀBREGAS i MARISTANY “Etxem”

1869–Cptà. Antoni CASALS “Bessona”

1869 – Capità Gerard ESTAPÉ i HUMBERT “Anna”

1870 – TOMÁS (pollacra)

Capità Josep Rosés (?)

La causa del naufragi fou l'abordatge d'un altre vaixell, el vapor “Bilbao”, per la boira tan espessa que hi havia. Tots se salvaren.

1871 – Capità Tomàs OLIVER i MARISTANY “Xacó”

1873 – VIAJERO (pollacra goleta)

Capità Josep Curell (?)

Es va perdre en aigües de Rio de Janeiro (Brasil), però se salvaren el capità i els onze tripulants, curiosament gràcies a un altre vaixell masnoví, el bergantí Maria Rosa, de ca l'Índia.

Coberta d'un vaixell en el moment que una ona l'envaeix

1873 – LLASAT (bergantí)

Capità Sebastià Ramentol (?)

Es va perdre a *Cayo Cruz del Padre* (Cuba), però es varen salvar el capità i els dotze tripulants.

1873 – CAUPOLICAN (bergantí)

Capità Francesc Millet (?)

Va naufragar a l'arxipèlag de les Illes Madeira (Atlàntic) en obrir-se una via d'aigua. Hagueren d'abandonar-lo a corre-cuita, tanta que el capità no va poder endur-se cap dels seus estris de treball, tot i haver-los preparat. Tots, capità i tripulants se salvaren i arribaren a Funchal, capital de l'illa.

1874 – VENTURA (bergantí)

Capità Antoni Alsina (?)

Es va perdre al *Banco Ortíz* del Riu de la Plata (Argentina); se salvaren el capità i dotze tripulants.

1874 – MARIA ROSA (bergantí)

Capità Pantaleó Martí "Tion" (el Masnou 1824-1892)

Quan el varen abordar es trobava davant de Maldonado (Argentina), esperant que la boira amainés; però l'abordà una fragata de guerra del Brasil. Se salvaren tots.

1874 – CATALÁN (mistic goleta)

Capità Joan Bonastre "Gallinaire" (el Masnou 1824-1881)

Es va perdre a les Boques de l'Ebre; se salvaren el capità i els vuit tripulants.

1874 – Capità Evarist PLA "Rosó"

1874 – Capità Carles ROSÉS i PLA "Paratonets"

1876 – ROSA (pollacra goleta)

Capità Pau Millet "Cabrera" (el Masnou 1814-alta mar 1876)

Es va perdre en aigües properes a Rio de Janeiro (Brasil); hi moriren els deu homes de la tripulació i el capità.

1877 – PORTOLLAS (pollacra goleta)

Capità Pau Isern (?)

Es va perdre a l'entrada de Maldonado, *Paso de Levante*, del Riu de la Plata (Argentina); se salvaren tots, capità i onze tripulants.

Moll de càrrega de vaixells de vela.

1878 – Capità Pere RAMENTOL i PUNTÍ "Medalla"

1880 – Capità Enric MILLET "Cona"

1881 – CATALUNYA (corbeta)

Capità Joan Sanjuan i Millet "Manan" (el Masnou 1853-Cuba 1888)

Enmig d'un fort temporal, al bell mig de l'oceà Atlàntic, que va afectar molt el vaixell, tant que, un cop vistos els danys, decidiren abandonar-lo, i s'enfonsà als deu minuts d'haver-ho fet. El capità i la tripulació se salvaren en el bot salvavides, però estarien tres dies i escaig a la deriva, fins que un altre vaixell del Masnou, el "Frasquito", comandat pel capità Josep Sust i Pagès "Xarnego" (el Masnou 1835-1913), els va poder salvar. En arribar feren un exvot d'agraïment a la Mare de Déu de la Cisa i l'hi portaren. És un dels pocs que se salvaren quan la guerra.

1881 – JUANITA (corbeta)

Capità Gerard Maristany (?)

Es va perdre al riu San Lorenzo (Mèxic), però se salvaren el capità i els catorze tripulants, així com el pràctic del port que es trobava a bord.

(continuarà)

NOTES

- 1- Els autors dels llibres on consten són: Artur Masriera i Pere J. Bassegoda.
- 2- Ho havia fet en Palemó Anglès en algun dels seus escrits dins la secció "La Nostra Marina", publicats a *Gent del Masnou*.
- 3- La conferència es titulava "El naufragi: un recull dels fets, les causes, conseqüències i tractament al llarg de la història", donada pel senyor L. Carbonell Relat a la Sala d'Actes del Port de Mataró, el dia 13 de juliol del 2011.

FONTS CONSULTADES

- OLIENDO A BREA, d'Artur Masriera. Editorial Políglota. Barcelona 1926.
- DISEÑOS DE LA VILLA DEL MASNOU Y DE SU MARINA DE VELA DEL OCHOCIEN-TOS, de Pere J. Bassegoda i Musté. El Masnou 1962.
- La Nostra Marina, escrits de Palemó Anglès i Sala, a la revista *Gent del Masnou*.
- HISTÒRIES DE LA VILA... del Masnou. (Volum I). Joan Muray. Oikos Tau. Vilassar de Mar 1999.
- HISTÒRIES DE LA VILA... del Masnou. (Volum II). Joan Muray. Editorial Davinci. Mataró 2005.

FE D'ERRATA

En el passat article de febrer d'*Històries de la Vila* hem de corregir una falta per part nostra: el nom del capità, alcalde i president de la Casa Benèfica era **VICTORIÀ** i no Bonaventura.

Arran de sòl

Per Pledebuit

Ja sabeu de la meva dèria per escoltar, amb les meves llargues orelles, i com aquell qui està absent, amb un paper de tanoca, així captes millor les coses.

Un d'aquests dies, prop d'un banc on hi havia uns quants avis (per l'edat) fent les seves tertúlies alhora que prenien el solet, vaig parar la parabòlica, ja que em semblava interessant la conversa que tenien.

La cosa anava de llengua, no de la llengua que tenim al bell mig de la boca, no, ni de cap mena de menjar on fos l'ingredient principal, no, sinó del llenguatge que es fa servir ara, sobretot entre la gent més jove. Per cert, força pobre i minvat. Amb quatre mots s'ho diuen tot, i ells s'entenen i ballen sols, ja que la resta queda a les fosques. Els avis deien que quan parlaven o, millor dit, quan escoltaven aquests joves, ja que, de diàleg, poc n'hi ha, no entenien de què anava el tema de què parlaven.

Entre els pocs mots que utilitzen, els que fan servir d'aquests manllevats d'altres idiomes o argots, els tecnicismes d'informàtica i mots a mitges pels missatges de mòbil que usen, ells es queden amb cara de tòtil, sense entendre ni un borrall.

Un d'ells, per cert, una àvia, apuntava la possibilitat que, si el fet seguia i, per desgràcia, s'incrementava, potser seria interessant que se'n fes un diccionari, ja que així ajudaria a entendre's millor. És clar que hauria de ser un diccionari per a cada idioma, ja que, pel que es veu i s'escolta, aquest fenomen és d'abast internacional, si més no al món occidental, ja que a altres indrets ho desconec.

Us imagineu la majoria d'avis, sobretot els qui ho són, ja que tenen néts, diccionari en mà intentant desxifrar el que els diuen els seus estimats plançons. Mira, potser aniria bé per als editors, impressors, llibreters, etc., per fer una mica de calaix en temps de crisi.

Però no sé si seria gaire útil, ja que aquest argot que utilitzen va canviant segons la moda, o segons l'evolució de la tècnica, i aleshores passaria que els diccionaris en qüestió cada dos per tres s'haurien de renovar, i apa, un de nou, per seguir fil per randa el llenguatge del moment, i mai més ben dit. Vindria a ser com els aparells electrodomèstics i altres estris d'avui dia, que quan et descuides diu prou (jo crec que de forma programada) i, apa, a rascar-te de nou la butxaca. Tot el dia has d'estar amb la butxaca girada com un mitjó.

Bé, prou d'aquest tema. Us heu donat compte de la quantitat de mots i frases fetes que s'han utilitzat en aquestes ratlles, i que utilitzem molts, doncs penseu que els joves aquests de qui parlem, de tot això, no en saben ni gota.

Potser valdria la pena fer un intercanvi. Ells que ens posesin al dia d'aquest "llenguatge", i nosaltres els paguéssim amb tot el bagatge que tenim emmagatzemat al nostre "disc dur". A nosaltres no se'ns oblidaria el llenguatge correcte, i ells, potser, alguna cosa en traurien.

Apa, bup, bup.

40è Aplec de la Sardana 2012 del Masnou

Diumenge 25 de març al pati del Casino

D'11 a 14 i de 16 a 20.30

Concurs de colles improvisades
Cobles: Jovenívola de Sabadell, Marinada i La Principal de Llobregat

DINAR DE GERMANOR

Primer plat: **Entremesos i amanida**

Segon plat: **Arrossada sardanista**

Postres: **Mousse de llimona**

Pa, aigua, vi blanc i negre, cava, Cafè i gotes

PREU DEL TIQUET 16€

Podeu compra-los al núm. de compte de "la Caixa"

2100-3237-28-2200037481 indicant-hi el nom.

També trucant al **93 555 82 64 - 93 555 62 26**

O per correu electrònic: **carmepru@josoc.cat**

Nota: Recomanem de fer la reserva del dinar abans del dijous dia 22 de març

Entrada lliure • Servei de bar

En cas de pluja, es farà dins la sala del teatre del Casino

Hi col·labora

ARXIPRESTAT DE LA CISA CONFERÈNCIES: PLA PASTORAL 2012

Dilluns 5 de març

"DEIXEU UNA OPORTUNITAT A LA FE"

A càrrec de Mons. **Xavier Salinas**
Bisbe de Tortosa i president del SIC

Dilluns 12 de març

"SOLIDARIS EN TEMPS DE CRISI"

A càrrec del Sr. **Eduard Ibáñez**
President de Justícia i Pau

**Totes les conferències se celebraran al col·legi
la Salle de Premià de Mar a les 21.30**

Crònica

Passejada per l'Estació de França, de Barcelona

Per J. Milà -V. Domingo

El 18 de febrer un grup de socis de *Gent del Masnou*, junt amb socis de l'Associació Ferrocarrils del Masnou, vam agafar el tren cap a Barcelona.

Baixàrem davant del magnífic Arc de Triomf, fet per a l'Exposició de 1888. Havent travessat el Parc de la Ciutadella, arribàrem a l'Estació de França. Magnífica estació de trens de grans proporcions, inaugurada per Alfons XIII en una posterior Exposició Internacional, del 29. És un edifici en forma d'U, amb dotze vies amb les seves andanes, tot cobert per una gran armadura d'acer, composta per dues naus de 47 m de llum, 29 m d'alçada i 195 m de llargada. Fou una de les últimes grans estacions d'Europa amb armadures. Va ser projectada per l'arquitecte Pedro Muguruza, ajudat de grans artesans.

El vestíbul, immenses tal com era corrent a Europa. Amb una alçada de 17,24

m, fou ricament decorat, hi col·laborà el Sr. Duran Reynals. La vidriera fou de la casa d'Enric Cardona junt amb *La Veneciana* de Saragossa. La decoració de bronze, de la casa barcelonina *Hijo de A. Damián*. La de guix, la portà a terme la casa Jacinto Àvila. Era una estació ferroviària unida a l'evolució de la gran Barcelona, als inicis del segle XX.

Havent sortit de l'estació, i per l'entrada pel carrer Ocata, visitàrem el centre social i museu dels Amics del Ferrocarril de Barcelona. És un gran local situat sota

l'estació, ple d'objectes ferroviaris, que ens mostren l'evolució del seu món, amb una biblioteca d'uns 4500 llibres i moltes revistes sobre els trens. Hi tenen tres grans maquetes de trens-miniatura, amb molts circuits i diferents tipus de vies. Estan construint una nova maqueta a diversos nivells. Tots els socis poden disfrutar amb els seus trens-miniatura. Ens delectaren amb una projecció del tren de la Pobla de Segur, amb la màquina de vapor, que encara fa viatges turístics. Al vespre tornàrem cap al Masnou.

Crònica

Presentació del llibre **QUE NO MORI LA TENDRESA**

(POESIES I PENSAMENTS) de M. Roser Llopart i Trias

Per Joan Casals

GENT DEL MASNOU

El divendres 20 del mes de gener passat es presentà el llibre *Que no mori la tendresa* – Poesies i Pensaments. La nostra sala d'actes es va impregnar d'un deversall de poesies i pensaments interpretats amb la dolcesa i sensibilitat que caracteritza l'autora del llibre, la poetessa M. Roser Llopart i Trias, nascuda a Esparreguera, amb residència actual a Cabriels i estretament vinculada al Masnou per les seves sovintejades actuacions en les vetllades artístiques dels *Diumenge*

amb lletres organitzades pel nostre Grup *Rauxa* el darrer diumenge de cada mes.

En l'extens currículum de la M. Roser Llopart, hi figuren els guardons obtinguts en diferents certàmens literaris i premis en poesia i narrativa, així com les seves participacions en el programa *Pàgines de Ràdio de Cultura i Poesia* a Mataró Ràdio i la publicació d'altres llibres de poesia i contes (*Viu i Somriu*, *Somnis de Poeta* i *Històries de la iaia Lila*).

El públic aplegat a la sala va poder gaudir de la lectura acurada d'una selecció de poemes i pensaments, a càrrec de la pròpia autora, amb alternança de diverses peces interpretades al piano per Glòria Oller, que arrencaren forts aplaudiments i afegiren amenitat a la presentació.

Per il·lustrar breument l'ànima creativa de la M. Roser Llopart, escollim un fragment de la poesia que dona nom al llibre que presentava:

**...Que no mori la tendresa
en el cor de la humanitat
doncs només amb la tendresa
concebrem la llibertat.**

No voldríem cloure aquesta crònica sense deixar constància d'un dels seus pensaments més suggeridors: *L'amistat és el regal més preuat, és el do de l'eternitat.*

M. Roser, segueix creant i que l'amistat que ens ofereixes perduri en el temps i puguem seguir assaborint el teu doll de poemes i pensaments per molts anys.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart

Dóna'm la mà

Uns versos de la poetessa andorrana Teresa Colom ens diuen: «Dóna'm la mà, / que et vull ensenyar / on has de tocar per sentir les corbes de la vida.» (*Com mesos de juny*, primera edició, abril del 2001). De corbes de la vida n'hi ha moltes. Unes que ens treuen la vida, unes altres que ens fan excitar, finalment, unes altres que són el preludi de l'art més bell i efímer: el teatre. La cua que fem al teatre —aquella puntual ziga-zaga—, les ondulositats de la butaca granatosa, les corbes dels moviments que veiem a escena, tot plegat són espurnes de vida, grams d'esperança, gaudis a punt de despuntar. Aquest mes de març, després d'una petita pausa, torna el teatre que es fa a la capital. Seieu i passeu; reserveu vint euros malgrat la crisi i encenem les fogueres d'esperança a través de l'escena.

Primeries de mes. Els dies 1, 7 i 8 de març tenim un monòleg a partir de textos de l'irreverent i grotesc Serafi **Pitarra** (1839-1895) a l'escenari del **Teatre Tantarantana**, en una creació i interpretació de l'actor vinculable a Navarcles Jaume Costa. El títol ens avança continguts i coincidències...: *Com us deia... el rei està fotut*. Inclou cançons com ara *Lo nostre Duc El rei Jaume Fes dagues, daguer* amb unes composicions musicals solvents (Toni Xuclà o David Martell).

Dia 16 (fins al 25). Comença, sota la direcció artística de Jacques Trudeau el **T-O-T Festival**, al Poble Espanyol (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 13): titelles de guant, muppets, titelles de fil, titelles de taula, siluetes, ombres xineses, teatre

d'objectes... I uns interessants debats a l'espai Ajuntament Vallderoures —adjacent de la Plaça Major— amb Joan Baixas, Pepe Otal, etc. Camineu-hi, si us plau! (Recordeu: dia 18 de març, Dia Internacional del Titella.)

Dia 23. Ens trasludem al **Versus Teatre**. L'espectacle *No sé si...* de **Marta Carrasco**, amb dos intèrprets com dos grans temples asteques —ella mateixa i l'actor val·lisoletà i semijove Alberto Velasco—, produeix al públic una gratíssima sensació de felicitat, complicitat i confort emocional. Imprescindible... i amb el mateix resultat que hom obté al prendre's un *Red Bull Energy Drink*. Es programa bàsicament de dijous a diumenge, fins al 29 d'abril.

Gènesi... una idea d'Europa, espectacle guanyador de la Mostra de Teatre de Barcelona v2.0 (2011), entra al **Teatre del Raval** el dia 28 de març. Amb direcció i idea original de Míriam Escuriola i d'Elisabet Sopesens, el muntatge ens farà recapacitar a partir de la barreja de Commedia dell'Arte, teatre de text i teatre físic. Fins al 22 d'abril. Corbes de felicitat i reflexió!

Relacions humanes. *Incendís*, de W. Mouawad, continua fent temporada al **Teatre Romea** (fins al 22 d'abril). *Oxigen*, "una comèdia de mares i pares" de Mar Monegal (Barcelona, 1980), aterra al **Teatre Gaudí** de Barcelona fins al 25 de març.

Tancarem l'article d'aquest mes, altra vegada amb la poetessa. Per donar la benvinguda a la primavera. Endavant: «La vida t'ensenyia a esperar / Però no s'espera assegut, / s'espera caminant.» (2001:41). Meandres d'esperança, senyors.

GENT DEL MASNOU
I n f o r m a

Exposicions

Fins el 6/4

VI Mostra "L'Art en diferents vessants", d'artistes masnovins

Del 7/4 al 3/5

Escultures d'Hildegard Munné

Passejada al Castell de Burriac

Ens trobarem Diumenge 18 de març a les 9 del matí a la Plaça dels Cavallets (Marcel·lina Monteys) amb cotxes particulars per anar cap a Cabriels. Si no podeu portar cotxe, hi ha un nombre limitat de places disponibles per acompanyar-vos-hi. Sortirem de la plaça de l'Església de Cabriels a 2/4 de 10 del matí.

Diumenge amb lletres
Diumenge 25 de març a les 7 de la tarda
Rauxa grup escènic de Gent del Masnou
ENTRADA GRATUÏTA

Taula Rodona

LES NOSTRES FAMÍLIES D'AVUI

EL DIVORCI, COM AFECTA ELS FILLS?

Dijous 22 de març de 20 a 21.15 a la sala d'actes de

Es demana puntualitat.

Hi haurà esmorzar per a tothom.

Truqueu o contacteu amb:

Francesc Montaña

93 253 45 63 o bé:

francesc.montana@angelini.es

Ho organitza:

Amics i Antics Escoltes del Masnou

Les nostres famílies d'avui

Pel Dr. *Aleix Ripol Millet*. Psicòleg i mediador en famílies

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Conclusions de l'anterior 4a. taula rodona

ELS NOSTRES FILLS I LES DROGUES.

Vam aportar unes dades de la situació actual dels nostres fills i filles en relació a l'abús de drogues amb les conclusions que segueixen:

- Actualment l'alcohol és la droga més consumida per part dels nostres adolescents, sobretot els caps de setmana (segons una enquesta recent, quasi el 99% de nois i noies entre 14 i 18 anys l'havien consumit en alguna ocasió al llarg del mes anterior a l'enquesta.)

- El cànnabis és consumit –segons la mateixa enquesta– per quasi el 30% del nois i noies en alguna ocasió al llarg d'un mes. El 4,5% dels nois i l'1,9% de les noies el consumeix diàriament.

- Darrerament es coneixen millor els efectes negatius del cànnabis en joves que el consumeixen, encara que no sigui de forma habitual. En cas que el consum sigui habitual, és recomanable connectar amb serveis especialitzats.

- Per tal d'intervenir amb els nostres fills i filles cal evitar les actituds autoritàries, informacions exagerades –moralistes, prohibicions generals...– ja que és gairebé segur que experimentaran amb drogues en alguna ocasió.

- El consum de drogues és més freqüent per part d'adolescents amb entorns familiars en crisi, menys atents a les seves necessitats o excessivament autoritaris.

- Pensem que, per part dels pares, una actitud propera, d'escolta activa, basada en la informació objectiva i científica sobre els efectes de la droga pot ajudar els nostres joves.

- Tot i que els fills poden rebutjar un control de les seves amistats, llocs on acudeixen en el seu temps lliure, hàbits i possible consum de drogues... cal exercir algun tipus de control, respectant el dret a la intimitat i a les necessitats del més joves.

- Els nois i noies que estan "enganxats a la droga" de qualsevol tipus necessiten ajut professional especialitzat. I els seus pares també. (Un possible contacte: Centre SPOTT Àrea d'Atenció a les Persones de la Diputació de Barcelona Carrer de Sant Honorat, 5 Barcelona Telèfon: 93 402 28 80: de dilluns a divendres de 9h a 19h.

PROPERA TAULA RODONA

EL DIVORCI DELS PARES: Com afecta els nostres fills?

- Sempre els afecta? - Què es pot fer perquè els afecti el mínim possible?

Aportarem dades de la situació actual.

Dijous 22 de març

de 20 a 21.15 a GDM (som puntuals!).

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

BOMBÓ D'OU, PATATA I PERNIL

2 ous sencers (un per motlle), 1 patata petita, 400 gr de pernil tallat a daus, sal, pebre i unes gotes d'oli.

Elaboració:

1. Pinteu lleugerament el motlle amb un pinzell amb unes gotes d'oli d'oliva.
2. Poseu els daus de pernil dins de cada motlle i escalfeu-los al microones. (5" a 350w)
3. Retireu el pernil i folreu el motlle amb patates tallades amb una mandolina a làmines ben fines.
4. Salpebreu-ho i coueu-ho al microones. (20" a 350w)
5. Afegiu el pernil ja cuit i trenqueu un ou a cada motlle. Salpebreu-ho de nou, tapeu-ho i coueu-ho al microones durant 30"-45" a 350w.

OUS PASSATS AMB BACALLÀ

2 ous sencers (un per motlle), 1 ceba tendra petita tallada molt fina a llesques amb mandolina, 1/2pebrot verd tallat fi amb mandolina, 80gr de bacallà esqueixat dessalat

Elaboració:

1. Coueu la ceba 60". Afegiu-hi el pebrot i deixeu-ho coure 60" més.
2. Afegiu el bacallà i coueu al microones 1 minut a 350w.
3. Trenqueu l'ou dins, salpebreu-ho i coueu-ho 50" a 350w. Serviu-ho.

Podeu trobar gran varietat de motlles a les nostres botiques.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

API

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

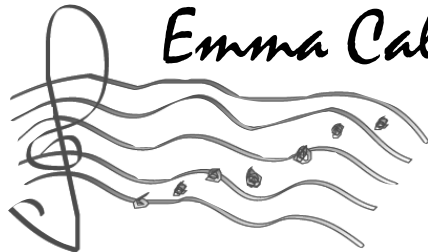
ASSESSORIA IGLESIAS

- FISCAL • LABORAL**
- COMPTABLE • ASSEURANCES**
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA**
- GESTIONS DE TRÀNSIT**

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 · 39 95 · fax. 93 540 40 53

escola de música

Emma Calvo

C/.Parlament de Catalunya.28
el Masnou **630 16 33 26**

A T

àngel tena

JOIERS

Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S